

Duitschland.

FRANKFORT, 12 Maart.

De Oesterreichischer Beobachter van den 6 maart geeft het volgende nadere verslag nopens de plechtige ontvangst van den Koning van Griekenland te Napoli di Romania: — Berigten uit Korfu van den 24 februari bevestigen de op 30 januari jl. plaats gehad hebbende aankomst van Z. M. den Koning van Griekenland in de haven van Napoli. Z. M. begaf zich met het regentschap eerst den 6 februari aan wal tot het houden van den plechtigen intogt binnen Napoli, waaromtrent het onderstaande programma was in het licht gegeven: Woensdag den 25 februari zullen Z. M. de Koning van Griekenland benevens het regentschap des koninkrijks derzelver plechtigen intogt te Napoli houden. Bij het aanbreken van den dag zal de plechtigheid worden aangekondigd door 21 kanonschoten, van het fort Itsekale te lossen; ten 11 ure des voormiddags van den 25 februari zetten zich al de afdeelingen van het beijersche legercorps in beweging en worden op den van Napoli naar Argos voerenden weg, tegen over de voor Zr. Ms. landing bestemde plaats in slagorde geschaard. Zoodra de troepen zijn aangekomen en gerangeerd, wordt door derzelver artillerie door drie kanonschoten het teken tot de ontscheping van Z. M. en het regentschap gegeven. De aan boord der fransche korvet *Cornolie* zich bevindende deputatie des grieksch volks, bestaande uit de heeren *Andreas Miaulis*, *Constantin Bozzaris* en *Plaputas Koliopolus* begeeft zich oogenblikkelijk aan boord van het engelsche fregat *Madagascoar*, om Z. Maj. den Koning en het regentschap van daar af te halen. De sloepen van het ter reede van Napoli ten anker liggende eskader der drie verbondene groote mogendheden, gelijk mede die der aldaar aanwezige grieksche schepen vormen eene dubbele rij tot aan de landingsplaats. Zijne Majesteit de Koning en het regentschap, vergezeld van de deputatie des grieksch volks, begeven zich in de tot derzelver overvaart bestemde sloepen en worden naar de plaats der ontscheping geroeid. Op het oogenblik des van boords gans wordt door het eskader der drie verbondene groote mogendheden en de grieksche schepen gesalueerd.

Bij het aan wal stappen des Konings en des regentschaps heeft de begroeting plaats door de artillerie van het beijersche legercorps en de fortten van Napoli. Bij het verlaten van de sloepen wordt Z. M. de Koning benevens het regentschap ontvangen, door de leden van Griekenlands provisionele commissie van administratie, de staats-secretarissen der verschillende ministeriele departementen, den burgerlijken gouverneur van Napoli en de te Napoli zich bevindende hooge civiele en militaire personen uit de verschillende gedeelten van Griekenland. De president der provisionele commissie van administratie, aan welke zich voor deze gelegenheid de heeren *Koliopolus* en *Bozzaris* als medeleden derzelve toevoegen; houden eene aanspraak tot Z. M. den Koning en het regentschap in de grieksche taal en eindigt dezelve met de plechtige hederlegging der door de commissie van administratie tot dusverre uitgeoefende magt. Na de beantwoording dezer redevoering bestijgen Z. M. de Koning, de leden van het regentschap, Zr. Ms. adjudant en het gevolg de ter landing gereed staande paarden; waarop de stoet oogenblikkelijk in deze volgorde zich in beweging zet: 1° Eene compagnie beijersche jagers; 2° zestig uit de onderscheiden corporaties gekozen burgers van Napoli, te voet, van welken eenigen de vaandels der corporaties, en de overigen lauwer- en olijftakken dragen; 3° de aanzienlijken der civiele en militaire standen uit de verschillende oorden van Griekenland, die de eer hadden Z. M. den Koning aan de landingplaats te ontvangen; 4° de staats-secretarissen der onderscheidene ministeriele departementen; 5° de leden van Griekenlands provisionele commissie van administratie; 6° de deputatie des grieksch volks, bestaande uit de heeren *Miaulis*, *Bozzaris* en *Koliopolus*; 7° eene compagnie beijersche jagers; 8° de hof-koerier van Z. M. den Koning; 9° eene afdeling van Zr. Ms. huisbedienden; 10° het hof-personeel; 11° de nieuwbenoemde plaatskommandant, met den plaats-adjudant en officieren, die niet bij het legercorps zijn ingedeeld, te paard gezeten; 12° de ordonnans-officieren van Z. M. den Koning; 13° de adjudanten van Z. M.; 14° Z. M. de Koning, omgeven door de leden van het regentschap; 15° de kommanderende officieren van het beijersche legercorps met zijnen staf; 16° de verschillende afdeelingen van het koninklijke legercorps. De stoet trekt den weg van Argos langs naar

de landpoort van Napoli. Aan de voor deze poort opgerigte ereboog, wordt Z. M. de Koning en het regentschap door de demogeronten verwelkomd. Voor de poort zelve gekomen, legt de plaats kommandant der alliantie-troepen de sleutels der stad in de handen van Z. M., waarna Hoogstdezelve, die, ter verdere bewaring tot het tijdstip van den algeheelen aftogt der alliantie-troepen, oogenblikkelijk aan den plaats kommandant doer terug geven. Bij den intogt in de stad Napoli, wordt Z. M. de Koning door 21 kanonschoten van het fort der stad begroet. Het beijersche legercorps schaart zich in slagorde op het plein. Z. M. de Koning en het regentschap begeven zich, met den overigen stoet in evengenoemde volgorde van de landpoort naar de kerk van St. George, tot aan welk gebouw de te Napoli garnizoen houdende alliantie-troepen en het geregelde grieksche corps in rijen geschaard staan. In het voorportaal der heilige George-kerk wordt Z. M. de Koning en het regentschap door de gezamenlijke geestelijkheid in volle prachtigewaad ontvangen. De aartsbisschop van Korinthe houdt aan Z. M. eene aanspraak in de grieksche taal en reikt na beëindiging derzelve het boek der Evangelien aan Z. M. toe, die hetzelfde met de rechterhand aanraakt en kust. Vervolgens treedt Z. M. de Koning en het regentschap, van den aartsbisschop en de geestelijkheid vergezeld, door eene dubbele rij van de kweekelingen der militaire school, de kerk binnen, en plaatst Zijne Majesteit zich onder het troonhemelje en het regentschap op de ter zijde van Z. Majest. in gereedheid gebrachte zitplaatsen. De tot den intogt behoorende personen begeven zich, naar evenredigheid van de enge ruimte, naar de voor hen aangewezen plaatsen. Nadat Z. M. de Koning en het regentschap zich op derzelver zitplaatsen hebben nedergezet, wordt de Ambrosische lofsang aangeheven; gedurende dezelve worden 10 kanonschoten van de fortten losgebrand. Wanneer de lofsang is afgelopen wordt er eene korte predikatie gehouden, en leggen hierop de na te noemen personen den eed van huldiging af: 1. De medeleden der provisionele commissie van administratie; 2. De staats-secretarissen der verschillende ministeriele departementen; 3. alle voornamelijk civiele en militaire personen uit onderscheidene oorden van Griekenland, die aan den plechtigen intogt hebben deel genomen; 4. De civiele gouverneur van Napoli en de demogeronten der stad. Nadat dit gedeelte der plechtigheid is afgelopen zal de aartsbisschop en de geestelijkheid eene kort gebed voor Z. M. houden. Vervolgens treedt Z. M. tot aan het voorportaal der Kerk door den aartsbisschop en de geestelijkheid uitgeleide gedaan wordende, weder naar buiten en begeeft zich te voet door den rij der geschaarde troepen met voorafgaag der meergenoemde aanzienlijken en des koninklijken gevolgs, naar het vorstelijke paleis. De heeren admiraal der drie verbondene Mogendheden, benevens de gezagvoorders der onder hun bevel staande oorlogschepen, zoo mede de liever generaals van het fransche legercorps met hunne staf, zijn verzocht geworden aan de plechtigheden van den dag deel te nemen. Eene dergelijke uitnodiging werd gezonden aan het diplomatieke ligchaam en aan de te Napoli residentie hebbende gezanten. Gedurende den dag der plechtige intrede zullen van de fortten te Napoli de vereenigde vlaggen der drie verbondene Mogendheden die van het koninkrijk Beijeren en die van het koninkrijk Griekenland wapperen. Des avonds zullen ter besluit van de plechtigheid des dags, 21 kanonschoten van de fortten der stad worden losgebrand; de krijgsmuziek laat zich omstreeks dat zelfde tijdstip op het plein voor des Konings paleis en op het Plantanenplein hooren. Den daarop volgenden dag zal Z. M. over de troepen wapenschouwing houden; en voorts omstuwtd door het regentschap, zich de civiele en militaire notabelen uit de verschillende gedeelten van Griekenland, die bij den plechtigen intogt den huldigungs-eeid hebben afgelegd, een voor een in hoogstdezelvs paleis doen voorstellen.

Dierzelfden dag heeft Z. M. de volgende proclamatie uitgevaardigd:

«OTTO, door Gods genade Koning van Griekenland, aan het grieksche volk.

«Hellenen! Geroepen door het vertrouwen der doortrekkende edele beëidelaars, met wier magtigen bijstand zij uit een al te langdurigen verdelgings-oorlog op eene roemrijke wijze gekomen zijt; geroepen door twee eigene vrije keus, beëidigd den troon van Griekenland, om de verplichtingen te vervullen, die ik met de mij opgedragene kroon zoo wel jegens u als

eenen godsdienstigen eerbied bewaren. Hetzelve schittert in die zoo herlijke, zoo kansloze, treurige en tevens zoo echt nationale melodien, de wreedlijk muzikale kronken van een land, alwaar de roemvolle herinneringen zijner oude geschiedenis, alwaar de gedachten aan deszelfs lange en gedenkwaardige ongelukken steeds verlevendigd worden, en die het hart van elken vreemdeling, ten gevolge eener hemelsche harmonie, verrukkend treft en doordringt; ja dat wonderlijk dichterlijk herkent men is al de dengden van het volk, in die sprekende, in die hevige heide voor het vaderland, welke men slechts in Ierland ontmoet, en die met zijne ellende schijn opgerooid te wezen. Men herkent het nog in die niet minder hevige heide voor den krijgslust, in dien warmen heldenroep, welke de Ielen tot de beste krijgslieden van het Britsche leger vormt, eindelijk herkent men hetzelve in hunne gastvrijheid, in de onbewegelijke getrouwheid hunner toegenegenheid, en hunne onvergelykelijke godsvrucht. Immers wat kan er dichterlijker wezen dan hunne buiternatige gehachtheid aan de toonkunst; eene gehachtheid, die het hart van den geringsten boer doet kloppen, en die zulk eene vermogende volksgezindheid aan hunne nationale dichters; van den blinden *Cabolan*, die van stulp tot stulp de rampen van het verbannen geslacht der *Stuarts* en van de katholieke banneingen ging bezingen, tot aan den *Moore*, zijnen grootsten roem, aan de melodien over het buitenleven van zijn land, verschuldigd is. En wat is dichterlijker en tevens edemrijker voor een volk dan die heilige eerbied der iersche bevolking voor de gedenkteeken hunner vaders; een eerbied voorwaar, die steeds zijne waakzame en doordringende blikken verspreid over die talloze puinhoopen, waarmede de veroverende ketterij het land bedekt heeft? Nimmer heeft men, zoo verhaalt een engelsche reiziger, zelfs door kracht van geld, deze ongelukkigen kunnen overreden om uit hunne velden eenen eengesteen hunner kapellen of van de grafplaatsen hunner voorvaderen weg te nemen.

Ja alles is dichterlijk in de zeden van het iersche volk, alles tot zijne ellenden toe, vermits zij die verachting van het leven inboezemen, die al zijne handelingen, doorstralen en daardoor zijn aanwezig zoo avontuurlijk origineel maken, aangezien zij in niets, dit bewonderenswaardige kenteeken van het volks-karakter, verminderen, hetwelk nimmer afgelegd wordt, maar zich steeds standhoudt en zich aan de wereld in *Sheridan*, *Burke*, *Grattan* en *Moore* openbaart, en hetwelk men bij den minsten leeder zelfs, door het vuur zijner antwoorden, en door de scherperheid zijner beoordeelingen, ontwaart. Eene steeds voortdurende vrolijkheid vormt het wonderlijkste contrast met de onbegrijpelijkste armoede der bevolking; wijl de met gescheurde plunjes gekleedde Ier een vrolijker en meer tevreden gelaat heeft, dan de rijkste industrieel van Liverpool en Manchester. Het schijnt of de God reeds op deze wereld aan het arme volk, dat hem altoos getrouw gebleven is, dien vrede des harten, die onverwiltigheid, voor de menschelijke ijdelheden gegeven hebbe, welke de schoonste belooning der uitverkorenen zal wezen.

En in deze vrolijkheid is niets overdreven, is niets dat verveelt, aangezien dezelve onophoudelijk gematigd en soms plotseling door treurigheid afgebroken wordt, en die de ziel onuitprokkelijk kan aandoen. Trouwens het beeld van hun lijdend en verwoest vaderland, gaat nimmer uit hun geheugen, evenmin als dat van hunne verdwenen grootheid, van hun onwederroepelijk verval. Nimmer wordt zulke volkomene armoede, nimmer zulk een diepe val gezien. Aldaar vindt men koetsiers en schippers, die den naam van *Montmorency* en van *de la Tremouille* van Ierland dragen. Zoodra gij hun met belangstelling spreekt, zoodra gij hun vertrouwen wint, vooral indien gij vreemdeling zijt, zoo zullen zij u verhalen, hoe zij van hunnen voorspoed zijn vervallen geraakt, hoe zij in hunne armoede het adellijk herwoordje *O* hebben laten vallen, en dan wordt het vuur der aristocratie op hun gelaat ontstoken; en inderdaad, onder hunne gekleede kleederen schuilt eene geheele aristocratie, die eertijds rijk en vermogend was, met hare schitterende wapenteeken, hare vroegen luister en hare vurige godsvrucht, die men nu bedendags verbanden en uitgeplunderd, ziet bedelen, om op een gred nimmer vaderen niet van honger te vergaan.

Hoe zonde het moedijk wezen, om zijn medelijden aan deze ongelukkigen te wijgeren, vooral indien, ik weet niet welke onverbiddelijke toekomen, al de oude geslachten van Europa, een gelyk lot bereidt. Het is waarlijk, indien er ooit een nationale haat konde bestaan, dat is niet verschoonbaar, maar wettig en gegrond was, dat zoudt het die van Ierland tegen Engeland wezen. Nergens vindt men in eenige geschiedenis het voorbeeld, van zoo eene verraderlijke van zoo eene stelselmatige, van zoo eene bestendig voortdurende drukking. De vryheid die Engeland, met zoo veel trots, aan zichzelf heeft het voor Ierland in het schandelijkst illoos verkerd. Ierland is in zijne dierbaarste belangen, en in zijne dierbaarste genegenheden aangerand geworden; trouwens het heeft ondervonden dat zijn volkbestaan verpletigd, zijn koningschap en de aristocratie van zijn land tot stof verguisd.

zijn handel, zijne nijverheid naderhand geworden zijn; zelfs is het aan den Ier niet geoorloofd, die tempels, waarin zijne vaderen gebeden, of da veldan, die zij ontgonnen hebben, de zijne te noemen.

27. Heden ochtend, omstreeks 7 uren, overleed, na voereien te zijn van de H. H. Sakramenten onzer Moeder de H. Kerk, mijn teeder geliefde Echtgenoot **BERNARDUS ANTONIUS GILDIS**, aan de gevolgen eener Longteering, in den ouderdom van nog geen 36 jaren. Treffend is voor mij en mijne drie jonge kinderen, die hun verlies niet beseffen kunnen, deze zware slag. God schenke mij de noodige kracht om zijne altijd wijze en goede wegen, ook hierin met christelijke gelatenheid te kunnen eerbiedigen.

Hertogenbosch, den 17 Maart 1833. M. E. BEUKMAN, Wed. B. GILDIS.

BEKENDMAKINGEN.

28. **TE HUUR om dadelijk te aanvaarden.**
De **BUITENPLAATS** genaamd **STEENWIJK**, zeer aangenaam gelegen te **VUGHT**, aan den Straatweg, een uur van **HERTOGENBOSCH**, bestaande in **HEERENHUIZINGE** voorzien van vijfien **BOVEN** en **BENEDEN-VERTREKKEN**, grootendeels behaagen, **ZOLDER**, twee **KEUKENS**, **MANGELKAMER**, **KELDERS** en vele andere gemakken, **STALLINGE** voor acht **PAARDEN**, **REMISE**, groote **HOEIZOLDER** en **BEGGPLAATS** voor Brand; voorts eene goede **TUINMANS-WONING**, **TUINEN**, gedeeltelijk beplant met weldragende **VRUCHTBOOMEN** en verder aanhooren; kunnende de huurder tot wandeling gebruik maken van het aan voorschrevene **BUITENPLAATS** grenzende **HOUTBOSCH**, grootendeels beplant met zware **EIKENBOOMEN**. Intusschen is de **BUITENPLAATS** 115 als die hierboven is omschreven, of des verkiezende met nog andere daar bij gelagen **GRONDEN**, **HOEVEN** en **HOUTBOSCHEN** uit de hand te koop, zijnde het geheel groot 57 Bunders. Te bevragen ten Kantore van den Notaris **JOH. DE BERGH**, te **Hertogenbosch**. Brieven franco.

29. **TE KOOP of TE HUUR.**
Een **BILLARD** met zijn toehooren. Alsmede te koop 5000 halve Nederlandsche ponden **SPEK**, bij **JAN VAN EST**, te **Druten**, bij **Nymegen**. Brieven franco.

30. Die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan wijlen den heer **GOVERT VAN STRAYUM**, in leven Fabrikant in Lakens te **Geldorp** en aldaar overleden, adressere zich voor of uiterlijk op den 15 April aanstaande aan den Oudergetekenden, belast met de liquidatie. **Geldorp, den 8 Maart 1833.**

FRANC. KNAAPEN.

PRIJS DER BEURSEFFECTEN.
AMSTERDAM, den 16 Maart.

			gdbt.
GENEERL. Werkel. Schuld.	à 2 1/2 pCt.	46 1/2 à 47 1/2	47
Uitgestelde schuld		1 1/2 à 1 1/2	
Kansbiljetten		20 à 20 1/4	20 1/2
Recepis., geldl. 1830, à 5 pCt.		97 1/2 à 97 1/2	97 1/2
Schatk. bij., groote	6	100 1/2 à 101 1/2	101 1/2
Vrijwillige Geldleening	6	101 1/2 à 101 1/2	101 1/2
Nieuwe Idem 1832	5	85 1/2 à 86 1/2	86 1/2
Idem Idem 1833	5	addo.	
Amortisatie-Syndikaat	4 1/2	78 1/2 à 80 1/2	79 1/2
Dito dito	3 1/2	64 1/2 à 66 1/2	65 1/2
Handel-Maatschappij	4 1/2	88 1/2 à 89 1/2	89
FRANKRIJK. Ins. op het gr. boek	3	79 1/2 à 79 1/2	79 1/2
RUSLAND Bij Hope en C.	5	97 1/2 à 98 1/2	98
Bij dezelfde 1828 en 29	5	98 1/2 à 99 1/2	99
SPANJE Cert. Amsterdam.	5	64 1/2 à 65 1/2	65 1/2
dezelide.	3	42 1/2 à 43 1/2	43 1/2